

Mar und Morik

eine

Bubengeschichte

in

sieben Streichen

von

Wilhelm Busch.

München,

Verlag von Braun und Schneider.

מַכְס וּמִזְרִיץ

ספר זר

מַעֲשֵׂי קַנְדָּסִים

בְּשַׁבָּע תַּעֲלִיזִים —

מאת

וְלֵהֶלֶם בּוֹשׁ.

**תורגם מגרמנית לעברית
תורגם ע"י אהרון שלם**

יצירה זו מוגנת על פי חוק זכויות יוצרים
אין לעשות כל שימוש בחומר
ללא אישור מפורש בכתב מבעל הזכויות - משפחת שלם

גליונות ראשון ושני

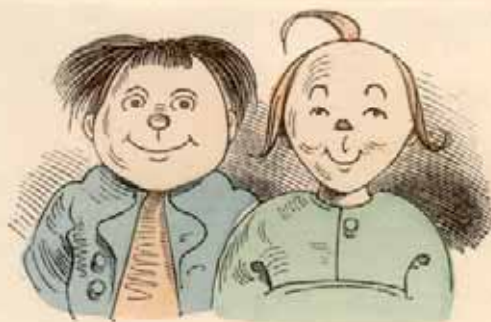
אני!

אני, לא קביות זו צי
צניעות בלב שמי.
מאבקם של ילדים:
הוא אשר יבא אלי
ספר זה של קונדסות
(באות מלכות ולו).
תקתי, כי לא סטי
זה מן המקור, ריני
רק למסור בלי שום
ספור על ואלהם בול.
אכן, שנים, בני,
אני וקטן ימאי
(ולו מי צעיר אלה
צחוק רצון ומאבק):
ימאי-נא צחוק פנים,
זה הלך לאביכם!

בגילכם רק, ילדי,
אני וקטן ימאי,
פנים בהם צחוק
מאפי היה בצחוק,
ספר זה אט-אט תרגמתי
ולו-לו אותם בשלמתי.
יחי מדלי הצד
מקור לכם של פצול;
אין בגבי כל פחד.
שנים, ילדי, גם יא
תצד אל זהבא
תרגמן בין טוב וצד.
ספר זה גם יצא
צד אף של נצח
בפנים, צד של סה,
שכא אתכם אלה;

בִּיקֻרָה מֵאֵל

הֵב! רַבּוֹת מִסְפָּרִים לָנוּ
עַל יְלָדִים רָעִים, אֹתֵנִי
עַד וְכֵלְנוּ מַצְבֵּי סִימָה
תַּעֲרֹלֵי הַלּוֹבְבִים!
לִמְשַׁל מַדְשֵׁי אֹתָם,
אֶלֶּי מִבֵּס מוֹרֵד לְמַס.

מֵאֵל שְׂמֵחַ לְעוֹר
עַל לַחֲדָה, וְכֵן הַיּוֹם
קִנְיָנוֹס לְשֶׁת־דָּוָם.
אֶל יְאֹבִי, יְאֹבִי, אֹיֵב!
אֲחֵרֵתָם מֵה אֵמַר!!
כִּי, מֵרִי וְעַתָּה מֵחֵד
הוּא סוֹפֵס, עַל יַד יְצִיר
סֵפֶר זֶה, בּוֹ ~~לְשׁוֹן~~ מִסְפָּר
כֵּן מַדְלֵס, וְאֵל ~~לְשׁוֹן~~ צִיר

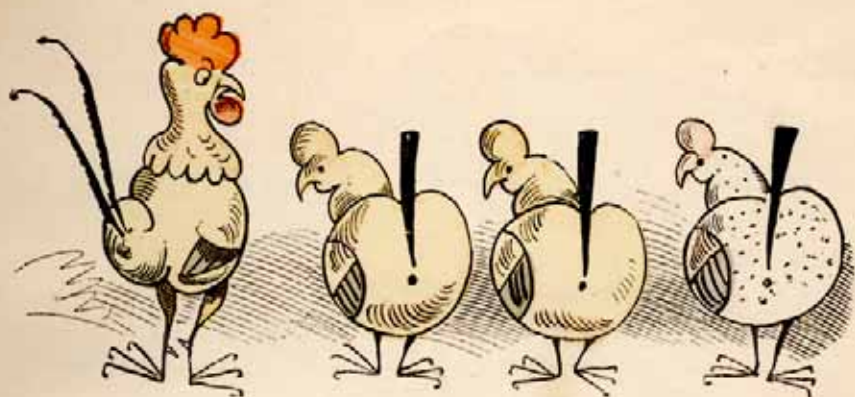
אֵל שְׂמֵחַ לְעוֹר
לַחֲדָה, בְּמִקּוֹם לְשֵׁמוֹ
בִּזְרוֹת חֲכָמָה מִסֵּפֶר
אֶל לְעוֹר וְכֵן דְּבָרֵי -
כִּי, מוֹבֵן הוּא בְּ-פֶלֶס
כֵּן יֵחִיו לְעוֹר רֵעַ!
לְהִקְרֹא כֵּן מֵעַתָּה
וְלִנְזֹחַ כֵּן פִּי - וְכֵן
לְעוֹרֵי זֶה וְכֵן נָח

תַּעֲלוּ רֵאשִׁי

יֵל אַתְּקִיזִים כֹּחוֹת
בְּעֵדוּתְךָ שֶׁל הַזֹּפוֹת;
רֵאשִׁית: בְּעֵל הַמִּזְבֵּחַ,
שֶׁבַע מֵאֵלִים,
וְשֵׁנִית: מִן הַקְּרֹאִי
שֶׁזֶה לְעֵינֵינוּ מִזְבֵּחַ זָבָח.
וְשֵׁלִישִׁית: אֲדֹבָה אֲדָם
בֵּית הַחַיִּים מִלְּבַב הָאֵם;
דַּל־בֶּן יִמְלֹא כְרִיו
מִנְצוֹת שֶׁל זֹפוֹתָיו.

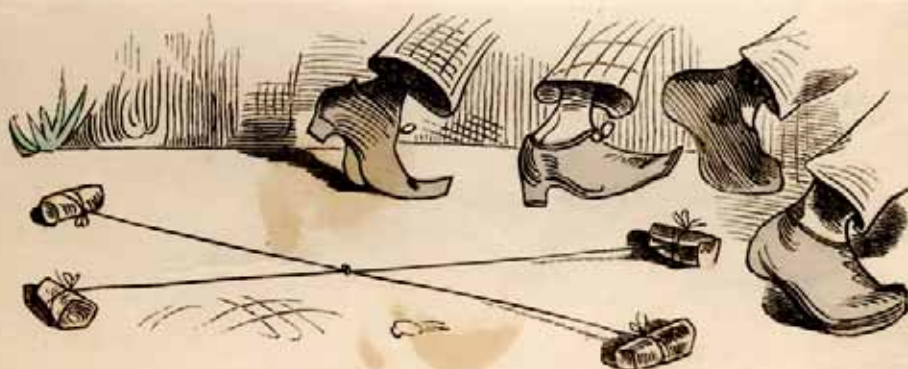

כֵּן תִּקְרָא אֶתְמִנְתְּ חוֹם,
שֶׁלֶם הֵיא אֲדֹבָה חוֹם.

פִּנְסִים אֵלֶּם מִיָּדֵי,
 עֲשִׂים חֲמִיכָה אֲנִי,
 בָּל אַחַת כְּחַ אֲנִי;
 שֶׁ-אֲדַעַב אֵל אֲנִי
 אֵת חֲמִיכָה קֹשֶׁרִים

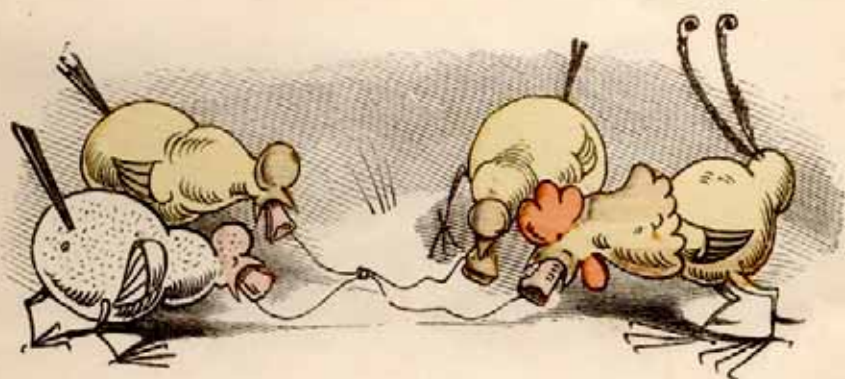
יֵשׁ אֶל מִדְּבַר אֶלֶם
 וְהַדְּבַר אֵלֶּה בְּרַא -
 מִבֶּס דְּמִדְּבַר בְּבִר הַתְּלִיטִי,
 אֲנִי יֵשׁ אֵל מִלֵּם זָדָה יִמְטִי:
 אִישׁ מִהֵר, אַחַת דְּלִמְטִים,

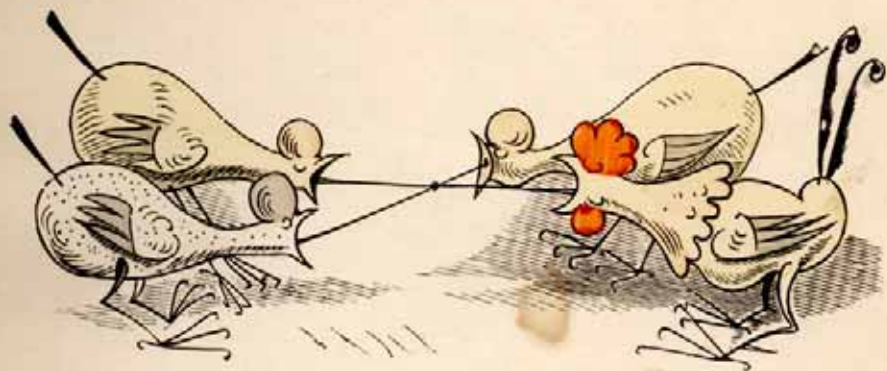
וְלִמְטִים אֲנִי אֵלֶם
 חֲמִיכָה חֲמִיכָה אֵלֶם.

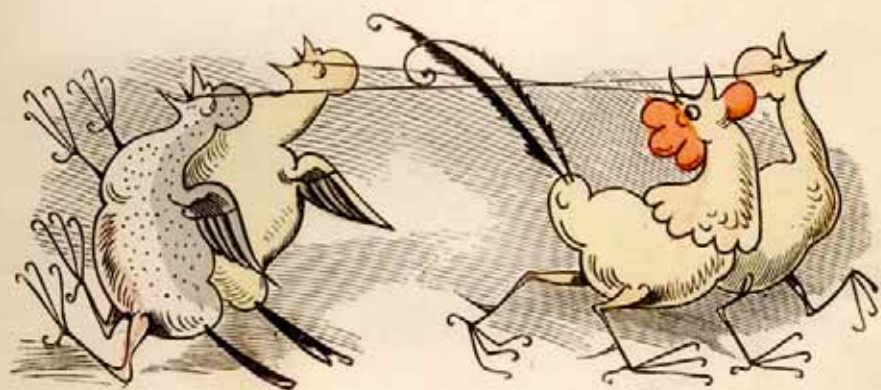
זאג פּינענען לאָג -
 פּען צוויי גראַן אָקטאָ:
 קאָקאָניקל, קאָקאָניקל,
 באָד, באָד, באָד, באָד!!

פֿאַר אַזאַ בילד זײַט
 חתונה - אױ, צױק אױ!

אַה גאַס יאַמאַכט, יאַטאַרז,
 אַה גאַס יאַסאַכט, יאַצאַרז,

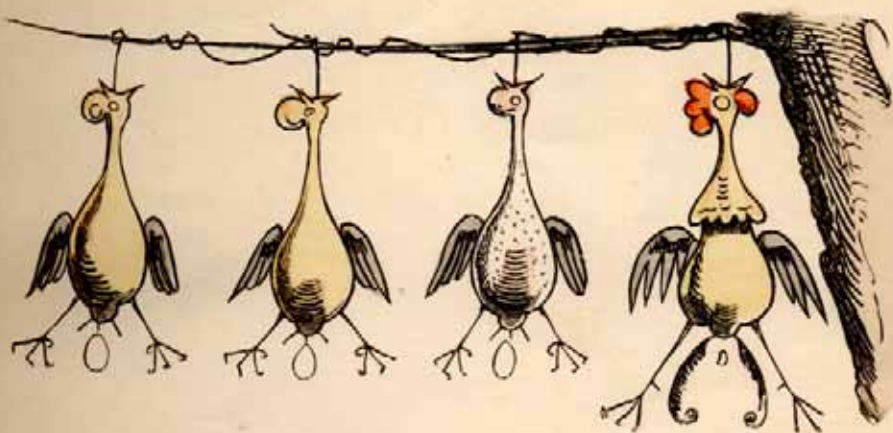
אַ-אַפּאַר לַהַפּוּד,
 אַ-אַפּאַר לַהַפּוּד!

הֵם מְרֻמְמִים הַפֶּתֶךְ -
 אֵן הֵסֵךְ רַק אֵל הַפֶּתֶחַ !

נֶאֱמַר הַמֹּט בְּיָד;
 הֵנָּה מְתַקֵּן הַקֶּץ .
 צְדָקָה הוֹלֵךְ נִמְתָּה לוֹ,
 שֶׁיִּשְׁתַּחֲוֶה אֵלָיו וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ,

איל-איל צוד מ'אילן ביצה,
!בהמאך הנה קא -

אמ'אך אצ'אך אצ'אך
אמ'אך אצ'אך אצ'אך

סחך את נפֿלֿב מֿאָא ,
 זא סובות זֿבֿה נֿאָא .

"אוי פֿלֿבך רואת זײַנ ,
 זענען זענען זענען זענען !
 פֿאָ שטאַײַם קדוּתֿי ,
 פֿאָ באָב , פֿאָ רֿבֿיטֿי ,
 תּוֹם יִמֿי , יִקרֿ סֶלֶבֿה -
 זאָ רֿיזֿבֿה פֿעֿר נֿאָבֿה !"

בֵּיתָן צֶמֶחַן וְצִדֵר
 מוֹצֵיָהּ הִיא אֶת הַמִּדֵר.
 הַמִּתֵּס הוּא הִיא הַמִּטְרֵה,
 שְׁחֵיִים כָּל-בֶּקֶה הַקִּיֵדֵה.

וּבְצִבְבוֹת הַאֲדֵרֵת
 אֵל הַבֵּית הִיא מוֹצֵרֵת -
 וְאֵל הַמִּדֵר הַמִּצְוֵיִם נִשְׁמָרֵי,
 הַלֵּבֵן הִיא עַל-אֲתֵרֵי.

תצילוני

כָּבֵד הוֹצֵא וְשַׁמְתָּ -	כְּשֶׁלְמֵה אֲלֵמֶנֶת תּוֹם
כָּאֵב לִבִּי, אֲמוֹם, גִּר	פֶּן הִבָּיֵה, לִפְנֵי אֵיִם,
גְּלוּיִים, פִּי, הוּי, גִּבֵר	הֵיטָה הַמַּחֲלָבֶה גְּמֵרָה,
הוֹבֵגִים - אֲדֹרָמִים	כִּי עֲכָסְיוֹ יִהְיֶה לֹא רַע,
אֲדֹרָמִים הֵם כֵּאֵן לֹאֲבִיִּים,	אִם קִסְתָּר וְהַצֶּבֶן
הֵם, לְבִימִים דְּבִיד	יָת הַיִּתִּים תִּטְעֵן.
עֲלִיזִים הַחֹלֵל נִבְרָד! -	אֵלֶּה לְקִדְּםֵי זְמוֹמִים

רַב הַכִּי, אֵקֶל שֶׁלֵּךְ
לִינִי הֵיטָה וְזָל.

מִכֶּסֶם וּמִזֵּיט זָאת הִרְחִיאוּ,
עַל הַבַּיִת עֲצָמָם הִטְרִיחוּ,

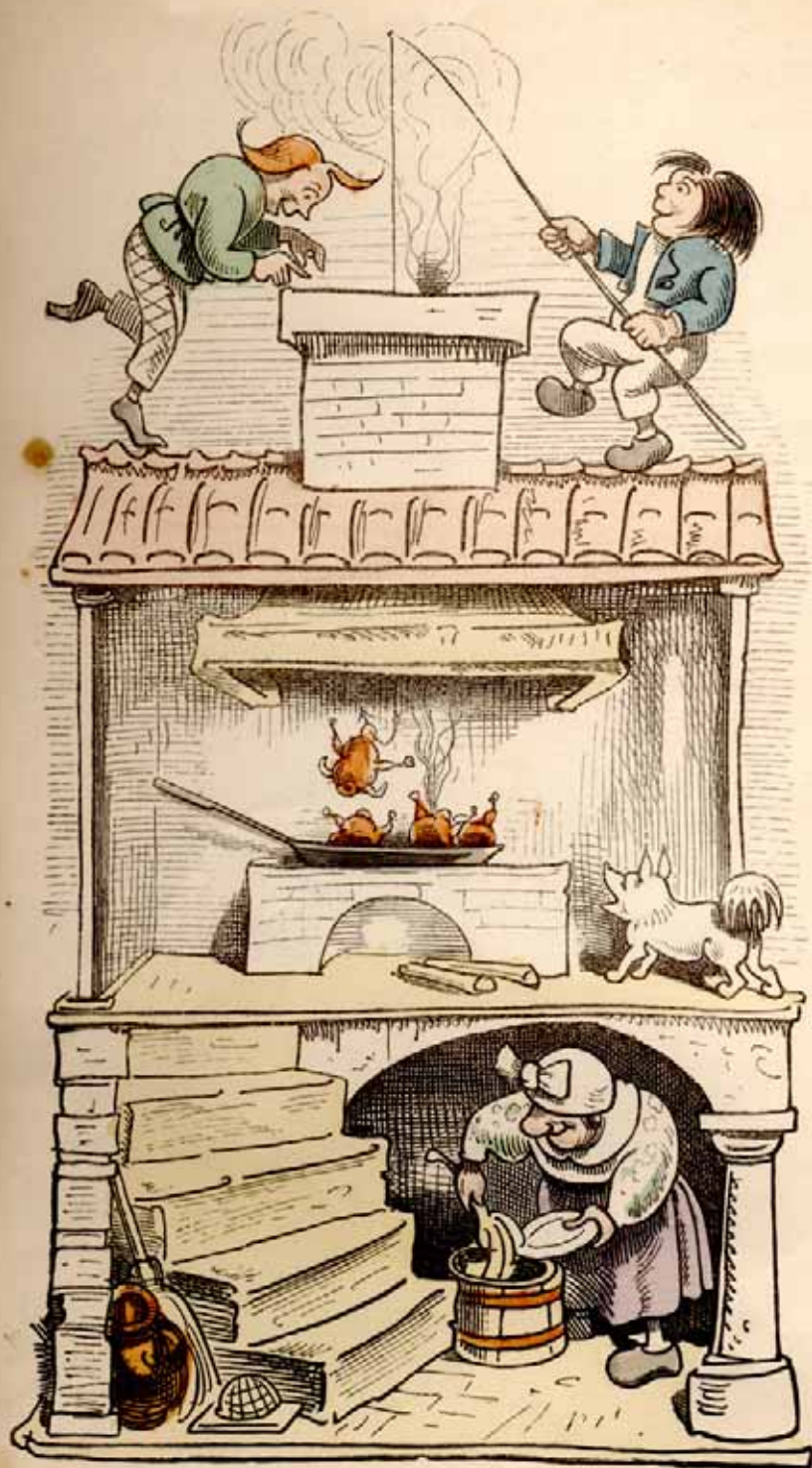
אֶצֶק רַב לֹאִים הֵם
הַדְּלוֹת, כִּי מֵאֲלֵנִים הֵם
כֶּבֶד מְלִי רֹאשׁ וּמְלִי גִבְעוֹת
בַּחֲבֵת - מֵאֲדָם תִּכְאֹרֶת!

למנוח, ביד בלחת,
 גקרת הוא בצדקה קולחת,

מן הפרגט שביא בקשה
 להציל את מי שגם גאלה
 פרט בקול זה נלי זכות -
 נפלי, מה פרט לך דוד?! -
 על העלם, פינתים,
 כאלו לא התחילו השנים.
 מכס העלמה כפי על הית
 חכה ארבה לציד.

צו-החיות! בן פקר מאדם
 צו אחר - ונדאם;

עוֹל-חַתּוֹל! פִּקֵּי הַיַּעַן;
 עוֹל-חַתּוֹל! גַּם הַיְלִיט;
 אֵל קְרוֹבֵי תוֹרוֹ הַיַּעַן,
 עוֹל-חַתּוֹל! לְעוֹל הַגְּמִיחַ!
 זָמַח, אֲמֹנִים, רָאָה חֶפֶץ
 !נֹאחַ: הֵא, הֵב-קֶב!

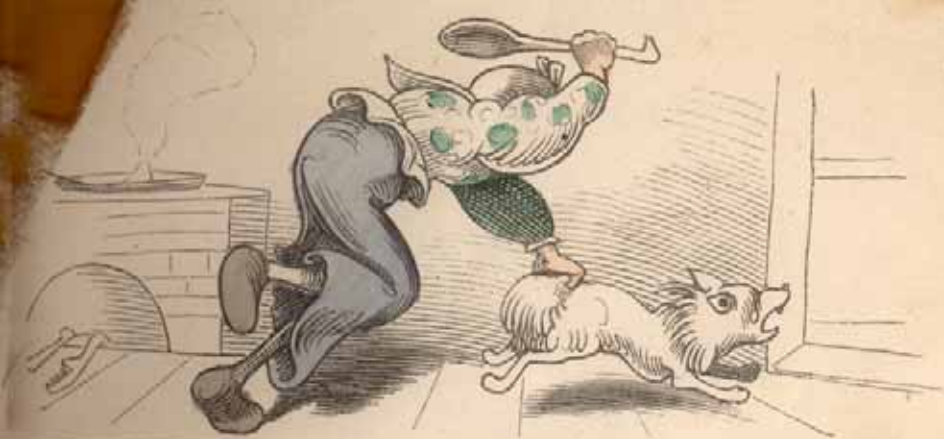
יֵאָבֵן אֵלֶּה חֵיל סְסַזִּי,
 יָדַח מִן הַיָּם נִחְסָזִי -
 יָמַח יִלְתֵּבֵךְ הַיַּעַן,
 יָבִיר חֹם פִּקִּים לֵא רָעַל!
 יִמְאֵרֵךְ הֵא זָמַח -
 הַמַּחֲבֵר יֵאָבֵן רִיקָה!

אין היינטיגע צייט, אין היינטיגע -
 "הינטיגע!" צעיקה זיך זאל.

הינט, יבאמיק זעט!
 ציט זאל, יבאמיק, הינט!

דגיד מ'נאפסת ב'ן
מתנפלת על ח'פץ.
איר זעק כ'מבקל י'לד,
כ'י ה'יהוד ח'ל מ'פסד!

מ'כס דמוריל ב'מחבא
נ'חריס מ'לוא ה'פה,
י'לנים ב'שלות נ'חתי,
א'בקלן מ'תנפחתי.
מ'ן ה'פה ז'לד ש'וק ב'ואפתי -
א'ין ב'ניסם י'תרי ק'ואפתי.
ת'צול י'לע נ'אמרי,
ה'שילי ב'א על-א'תרי.